

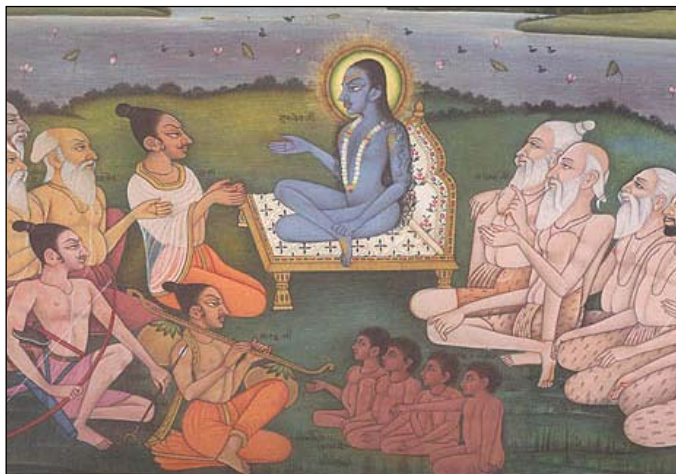
Gaura Vāṇī

11/12
2010

ŠRĪ ŠRĪ RĀDHĀ GÓVINDA GAUDĪJA MATH

Všechna sláva Šrí Guruovi a Šrí Gauráŕgovi!

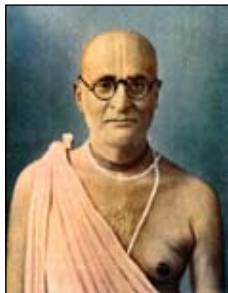
Śrīmad Bhāgavatam 1.2.8

*dharmā svaṇuṣṭithaḥ puṁsāṁ viśvakṣena-kathāsu yaḥ
notpādayad yadi ratim śrama eva hi kevalam*

„Jakékoliv náboženské činnosti či závazné povinnosti, jež nepodněcují přitažlivost k poselství Nejvyšší Osobnosti Božství, jsou zcela jistě zbytečným úsilím.“

Amrita Váni

Šríla Prabhupáda
Bhaktisiddhánta Sarasvatí

Naslouchat znamená následovat

Zkušenosti o transcendentálních objektech lze v tomto světě získat pouze pomocí uší. Žádné jiné smysly, dokonce ani zrak, nám nepomohou. Budeme-li používat ostatní čtyři smysly, zatímco uši si ponecháme zacpané, zaplaví nás zkušenosti, jež jsme v minulosti nashromáždili, což nás společně s naší pýchou uvězní v temnotě. Tak budeme nadále tonout v oceánu vlastních *anárth*.

Koncepce materialistů mohou být regulovány a dokonce změněny, použijí-li svoje uši k naslouchání učení Šrí Čaitanji Maháprabhua. Budou-li však manipulovat s kterýmkoliv z ostatních smyslů, nikdy se mentálního spekulování nezbaví. Nicméně, pokud má být naslouchání účinné, musí být mluvčí transcendentální, čistý oddaný. Má-li mluvčí transcendentální zvukové vibrace ze svých posluchačů odstranit smysl pro falešné vlastnictví, on sám musí být *akinčana* (nevlastnit nic z tohoto světa).

Proč neděláme žádný pokrok i přesto, že opakovaně nasloucháme *krišna-kathá*?

Jak bychom mohli něco slyšet, když máme zablokované uši? Nepozorné naslouchání nepřináší žádné výsledky. Co říci o nepozornosti, nesmíme naslouchat pouze myslí neboť mysl je nestálá. Naslouchat znamená následovat. K čemu je dobré naslouchat, když to, co jsme slyšeli, nenásledujeme? Proto musíme naslouchat *hari-kathá* svým životem. Potom dosáhneme štěstí.

Jisté a dokonalé postavení

Šrila Bhakti Rakšak Šrídhar Dév-Gósvámí

Možnosti styku s Pánovými oddanými si musíme vážít. Nalezli jsme děti stejného druhu, jako jsme my – stýkáme se s členy našeho domova. Pokud v sobě nalezneme tento druh uspokojení, je naše postavení jisté. Toužíme poznat svůj domov, ale zrovna teď se touláme po cizí zemi. Měli bychom se pokusit nalézt vnitřní sentiment našeho srdce, aniž bychom očekávali nějaký zázrak.

Jsme však nepatrné duše a mnoho věcí se nám může zdát být zázračnými. Jogíni a mystické osoby jsou schopni předvést spoustu zázraků, kterými nás upoutají. Svět je plný mocných zázraků. Kéž nás před nimi Bůh ochrání! Nesmíme si dovolit stát se kořistí tolika zázraků; kéž nás tohle kouzlo opustí jednou provždy.

„Jestliže pronášíš Svaté Jméno, čiň tak ve společnosti čistých oddaných a zcela zavrhni své touhy po požitku, osvobození, jógové dokonalosti a zázracích.“ (Préma-vivarta)

Kéž se všechny tyto alternativní prospěchy – vykořisťování, odříkání, zázraky – navždy stáhnou. Chceme pouze Pána našeho srdce, který jediný je schopen udělit nejhlubší uspokojení. Všechny atomy našeho nejniternějšího jsoucna s Ním mají svoje odpovídající spojení, které se také vyznačuje tou nejvyšší kvalitou. Tohle nám nabízí gaudijavaišnavská škola, pod vedením Šrí Čaitanjadévy a Nitjánandy Prabhua.

Ve Vrindávaně zaujímá Neomezený to nejbližší postavení k omezenému: *aprákrita*. *Aprákrita* je tam, kde se Neomezený dostává do nejužší blízkosti k omezeným, jakoby byl jedním z nich. Jakmile je takto blízko, na dosah, nikdo není schopen snadno rozpoznat jestli je Neomezený, nebo ne. Maháprabhu nám doporučil: „Pokuste se nalézt svoje štěstí ve Vrindávaně. V ní se odehrává tak nádherný proces. Nanda a Jašóda si ukořistili Neomezeného a On se batolí po jejich dvoře. Pokus si tam zajistit svoji pozici, i kdyby byla sebevíce bezvýznamná. Tady zkus svoje štěstí.“ Hledáme tedy takové štěstí, které eliminuje veškeré ostatní návrhy.

„Komu to smím povědět a kdo mi uvěří, že Svrchovaný Absoluta, Param Brahman, milenec vradžských dívek, si užívá v hájcích na břehu Jamuny?“ (Padjávalí, 98)

Je nepochopitelné, že Brahman, ten nejvyšší Absoluta, vyhledává lásku *gópí*, dívek z třídy pastevek. Přibližuje se k

nim tak blízko a zcela prostým a venkovským způsobem. Tady zkus svoje štěstí.

To je přesně to, co máme dělat pod vedením Šrí Čaitanjadévy, který je chápán jako spojení pozitivního a negativního aspektu Absoluty.

Nesmíme pátrat po nějakém sentimentu v nás samotných, ať už božském nebo nějakém jiném. Jednou byl jeden žák zaměstnán službou svému Guruovi, když v tom přišel posel z Vaikunthy, aby ho vyzvedl a oslovil ho: „Pán je spokojen s tvojí službou Gurudévovi a volá tě k sobě. Pojď, prosím.”

Žák mu odvětil: „Ne, ne, nemám čas na tvoje nabídky z Vaikunthy; jsem příliš zaměstnán ve službách svého Gurudévy.”

Takto by měl vypadat náš postoj: „Jsem tu zaměstnán pod vedením Vaišnavů; a nehodlám se nechat v tomto svém postavení rušit.”

Šríla Raghunátha Dás Gósvámí, nejvyšší exponent víry ve službu Šrímatí Rádharání, *Rádhá-dásjam*, řekl: „Netroufám si pomýšlet na možnost vyšší služby, nežli je služba přátelská, *sakhja*. Spíše se hodlám neustále poohlížet po službě nižší, *dásja*, jakožto služebník. Nehodlám se považovat za služebníka vyšší třídy, a proto se budu vždy snažit jít vstříc službě nižšího charakteru. Ale On mě může donutit ke službě vyšší - „Ne, tady už sloužit nebudeš; nyní se musíš zaměstnat v této vyšší kategorii. Já se však nepovažuji za způsobilého k vykonávání této důvěrné služby, Pane. Můžeš ve Své intimní skupině zaměstnat vyšší služebníky a já mohu sloužit na nižší úrovni.”

Takovéto sklony nám zaručí jisté postavení. Neustále bychom měli vyhledávat nižší službu; a je to pouze Jeho práce donutit nás vstoupit do vyšší skupiny, jak se Mu zamane: „Ne, jsi kvalifikován pro tuto službu, proto bys neměl už nadále zůstat v této nižší skupině.” Ale služebník bude mít neustále sklony vyhledávat nižší službu – *dásjája té mama raso stu*: „Chtěl bych sloužit jako služebník, nikoliv jako přítel.” Takto by měla vypadat normální tendence oddaného. S takovou náladou je jeho postavení zajištěno. Dokonce i v duchovním světě by neměl usilovat o nic jiného, nežli stát se služebníkem služebníka služebníka... Když nasloucháme těmto věcem od oddaných a z Písem, můžeme takovou koncepci považovat za přehnanou; taková je však realita a my bychom v sobě měli pátrat po této zářivé substanci. Takto vypadá jisté a dokonalé postavení.

Nejdůležitější je sádhu-sanga

Šríla Bhakti Pramóda Purí Gósvámí Mahárádža

Otázka: Jaký je rozdíl mezi pronášením Jména před zasvěcením a po zasvěcení?

Šríla BP Purí Mahárádža: Bez zasvěcení je nemožné dosáhnout výlučné bhakti, to je velmi ojedinelé. Můžeš zpívat a můžeš ve svém pronášení Jmen pokračovat, ale spousta věcí tě bude rozrušovat. Jakmile však obdržíš od *sádhua* Svaté Jméno, a ne jenom Svaté Jméno, ale uslyšíš také *hari-kathá* a glorifikaci Svatého Jména a obdržíš *sambandha gjána* (poznání

o vzájemném vztahu mezi duší, Bohem a Jeho energiemi), tak získáš od Gurua opravdový proces pronášení Svatého Jména. Spojení s Guruem tedy nabízí tyto možnosti, které zde nikdy předtím nebyly. A po zasvěcení uvidíš, jak velký rozdíl ve tvém pronášení Jména nastane. Po zasvěcení tedy nasloucháš správnému poznání a každý den se věnuješ poslechu Šrímad Bhágavaty. Tímto způsobem se vliv kvalit vášně a nevědomosti zmenšuje. A efekty kvality vášně, jako chtíč, nenasytnost atd. se také postupně odstraňují. A teď ta nejdůležitější věc – pronášení Jména po zasvěcení znamená pronášet Jméno ve společnosti oddaných. A pronášet Jméno před zasvěcením znamená pronášet Ho bez společnosti oddaných. A to je velký rozdíl.

Po zasvěcení musíš naslouchat a zpívat ve společnosti oddaných. Maháprabhu nám radí, abychom Křišnovo Jméno pronášeli ve společnosti *sádhuů*. To je ta důležitá věc – tu nelze ničím nahradit. A pouze po zasvěcení je možné opravdu získat společnost *sádhuů* – jinak nemáš prakticky ani fakticky možnost vstoupit do *sádhuovy* rodiny.

Abychom někoho přivedli na Maháprabhuovu cestu, tak mu můžeme říci: „Ano, můžeš pronášet Jméno, můžeš praktikovat.“ Ve skutečnosti z toho ale příliš velký užitek neplyne. Neboť Maháprabhu nám říká, že mezi 64 různými odvětvími *bhakti* je pět nejdůležitějších. A u všech pěti je *sádhu-sanga* společným faktorem.

Sádhu-sanga, mathurá-vásí, šrí múrti šráddhája sévá, hari-náma-sankírtan, šrímad bhágavata šravana – těchto pět. Avšak *sádhu-sanga* je všude průvodním faktorem. Jak je to

možné? *Bhágavata šravana* (naslouchání Šrímad Bhágavatě) znamená, že bys měl naslouchat od *sádhua*. *Náma-sankírtan* (zpívání Svatého Jména) ve společnosti *sádhua*. *Šrí múrti šráddhája séváné* (uctívání Božstev s vírou) se provádí také se *sádhuem* a pobývání v Mathuře (nebo na jiném svatém místě) se pochopitelně pojí se společností *sádhua*. Jaký by jinak mělo význam na takovém místě žít? *Sádhu-sanga* je tedy společným faktorem. A se *sádhu-sangou* bychom měli praktikovat naši veškerou oddanou službu.

Tento *sádhu* by měl být čistý oddaný, jinak se stykem s takovou osobou nikdo čistým oddaným stát nemůže. Bhaktivinóda Thákura ve svém Harináma-čintámani také tvrdí: „Tvůj duchovní pokrok závisí na druhu oddaných, se kterými se stýkáš.“

Šrí Mišra se vrací do duchovního světa

Šríla Vrindávana dás Thákura

Šrí Čaitanja-Bhágavata, Ádi-Khanda, 8. kapitola

Pán Gauránga strávil mnoho šťastných let, užívaje si plně dětských radovánek. Nakonec dozrál čas k tomu, aby přijal posvátnou *bráhminskou* šňůru. Když se Šrí Mišra k tomuto kroku odhodlal, svolal do svého domu při této příležitosti svoje přátele, kteří se s radostí dostavili

a pilně se chopili různých povinností, aby se takto mohli zúčastnit této ceremonie.

Posvátná šňůra, zdobící překrásnou Pánovu podobu, působila okouzlejícím dojmem; to jistě Ananta Šéša přijal podobu šňůry, aby se takto ovinul kolem těla Svého milovaného Pána. Svrchovaný Pán Gauračandra potom přijal Svoji podobu Vámany a každý, kdo na něho pohlédl, pocítil neskonale štěstí. S holí v ruce a plátěným uzlíkem přes rameno se potom vydal žádat o *dakšinu* do domovů Svých oddaných. Každý mu dle svých schopností vložil s radostí něco do uzlíku. Šrí Sarasvatí Déví, Šrí Párvatí Déví a další počestné a oddané ženy velkých světců na sebe vzaly podoby žen *bráhminů*, aby tak směly darovat svoji *dakšinu* Nimájovi.

Nimáj již porozuměl esenci všech Písem, přesto nepřestával toužit po studiu ve společnosti ostatních. Šrí Gangádás Pandit, obyvatel Navadvípu, byl korunním klenotem mezi všemi učiteli. Nebyl to nikdo jiný nežli Sandípani Muni, učitel Krišny a Balarámy. Byl neobyčejně sběhlý v gramatice a Nimáj zatoužil studovat pod jeho vedením. Jakmile k němu Šrí Mišra malého Nimáje přivedl, s respektem ho Šrí Gangádás Pandit uvítal a nabídl mu místo k sezení. „Dávám ti svého syna.“ řekl mu Šrí Mišra. „Žádám tě, abys Ho osobně všemu naučil.“

Šrí Gangádás Pandit odpověděl: „Cítím se být nesmírně pozhnaný. Budu Ho učit, jak nejlépe dovedu.“ Šrí Gangádás byl nesmírně šťastný, že smí mít Nimáje za studenta a neustále Ho měl po boku, jako svého syna. Jakmile Nimáj jedenkrát

vyslechl Šrí Gangádásovo učení, okamžitě byl schopen pochopit jeho význam. Byl schopen vyvrátit tvrzení Svého učitele a vzápětí ty samé argumenty znovu ustanovit.

Mezi všemi Nimájovými společníky patřili Šrí Murári Gupta, Šrí Kamala Kánta a Šrí Krišnananda k těm nejpřednějším. Nimáj všechny přemohl Svými vychytralými argumenty sofismu. Každý den po skončení studií se vydal Nimáj s chlapci Svého věku ke koupeli v Ganze.

Ačkoliv byl Nimáj mladý chlapec, neustále se pouštěl do hádek s ostatními studenty. Někáký student mohl namítnout: „Jakou inteligenci má tvůj učitel?“ a jiný se zase začal chlubit: „Koukněte, koho jsem studentem.“ Takto se navzájem provokovali, až po sobě začali stříkat vodou a házet pískem. Bitky se většinou pěkně rozvinuly a chlapci pak začali bít každého, kdo byl na dosah. Pohazovali po sobě blátem, skákali po sobě a navzájem se tloukli.

Pokročilí studenti se za Nimájem vydali a vyzvali Ho: „Proč se pořád s každým hádáš? Dokaž nám Svoji inteligenci. Přednes nám Svůj výklad k vysvětlení astrologických pojednání v almanachu.“ Nimáj řekl: „Dobrá, přijímám vaši výzvu. Kdokoliv se Mě může na cokoliv zeptat.“

Nimáj potom zodpověděl veškeré jejich dotazy a vzápětí svoje tvrzení zase zcela vyvrátil. Nakonec přednesl třetí doktrínu, která zcela vyvrátila předchozí dvě tvrzení. Studentům Jeho učenost opravdu učarovala a upřímně Ho objali.

Pozorujíc synovu studentskou náladu, vznášel se Šrí Mišra na vlnách štěstí. Pouhý pohled na Nimájovu okouzlující

podobu ho nořil do oceánu blaha. Jednoho dne se zdál Šrí Mišrovi sen, který mu přivodil jak velké potěšení, tak velký smutek. Sklonil se k zemi a začal se modlit: „Ó Góvindo, dovol Nimájovi zůstat v mém domě. Ó Pane Krišno, žádám Tě o jediné požehnání. Kež je Nimáj hospodářem a zůstane v tomto domě.”

Sačímata se ho překvapeně zeptala: „Proč se najednou tolik modlíš o Pánovo požehnání?”

„Zdál se mi sen, ve kterém si Nimáj oholil Svoji *šikhu*. Oděn do nepopsatelně krásného *sanjásí* roucha se současně smál, tančil, plakal a pronášel Krišnovo jméno. Advaita Áčárja Prabhu s ostatními oddanými tančili kolem Něho a připojili se k Jeho zpívání. Viděl jsem Nimáje sedět na Ananta Šěšovi a pokládat Svoje chodidla na hlavy všech oddaných. Pán Brahmá, Pán Šiva a Ananta Šěša zpívali: „Džaj Sačínandana! Džaj Sačínandana!” Nesčetné milióny lidí Ho následovaly ve společném zpívání Hariho jmen. Ten zvuk se dotýkal samotného obalu tohoto vesmíru.

Zatímco jsem naslouchal glorifikacím Nimáje, zaznívajícím ze všech stran, oddaní Ho následovali do Níláčaly, Purí. Tento sen ve mně vyvolal takovou úzkost. Obávám se, že bude náš syn znechucen životem hospodáře a opustí domov jako *sanjásí*.”

„Co jsi viděl, byl pouhý sen.” uklidňovala ho Sačímata. „Ničeho se neboj, můj vzdělaný muži, Nimáj nás neopustí.”

Avšak po pár dnech Šrí Džagannáth Mišra opustil tento hmotný svět ve své čisté duchovní podobě. Nimáj nad ztrátou

Svého otce hořce naříkal, jako Rámačandra, když Jeho otec Dašaratha opustil tělo. Sačímata přežila pouze díky Nimájově neodolatelné přitažlivosti. Protože tohle téma jen zvyšuje můj žal, popsal jsem tuto příhodu pouze velmi krátce.

Kdo jsem?

Óm Višnupáda Šríla Bhakti Vaibhava Purí Gósvámí

Otázka: Proč je lidská životní podoba považována za nejcennější?

Šríla Gurudéva: Lidská životní podoba je ta nejcennější, protože je dosažena jako výsledek nashromážděných dobrých skutků z různých zrození. Je jí dosaženo po putování 8 400 000 zrozeními. Díky nevědomosti nemají zvířata a ptáci ani ponětí o tom, jak sloužit Pánovi. Není jim vlastní mentalita obětování. Lidská podoba je vhodná pro službu Pánovi, proto je považována za tu nejcennější.

Otázka: Co by měl člověk dělat v okamžiku smrti?

Šríla Gurudéva: Když je člověk na pokraji smrti, měl by přijmout plné útočiště u Krišny a zaměřit se na Jeho jméno, vlastnosti, podobu a zábavy. Měl by se stýkat se světci a naslouchat a zpívat o Pánu Harim. Jednou, když si Khatvánga Mahárádža uvědomil, že už mu zbývá jen pár chvil života, přijal plné útočiště u lotosových chodidel Pána a dosáhl takto transcendentálního sídla Pána Hariho. Ve Višnu-smriti Pán praví: „Ó Sadášivo, ó Mahádévo, říkám ti, že Moje jméno “Krišna” je velkým tajemstvím. Co více dodat, jestliže má moc

ochránit živou bytost i před smrtí.” Neustále proto vzpomínej na Pánovo jméno.

Otázka: Kdy může živá bytost dosáhnout mírumilovného života?

Šríla Gurudéva: Živá bytost nemůže dosáhnout míru, dokud snáší plody svých minulých skutků. Protože je slabá, neschopná a nedokonalá, nemůže dosáhnout věčného míru, pokud se neodevzdá lotosovým chodidlům Pána.

Otázka: Jak je možné dosáhnout nejvyšší kvalifikace ke vstupu do duchovního života?

Šríla Gurudéva: Společnost čistých oddaných uschopňuje živou bytost ke vstupu do duchovního života.

Otázka: Co je výsledkem společnosti dobrých a špatných bytostí?

Šríla Gurudéva: Stykem se svétci dosáhne živá bytost lásky ke Krišnovi, ale stykem s nevěřícími se stává šelmou a nedokáže rozlišovat mezi dobrým a zlým. Styk s těmito bytostmi odvádí mysl živé bytosti od služby Pánovi, což je její skutečnou povinností.

Otázka: Říká se, že bychom se měli zřící imitace a kráčet namísto toho cestou dobrých bytostí. Jaký je mezi těmito dvěma cestami rozdíl?

Šríla Gurudéva: V dramatu se někdy může herec chovat jako Nárada. To se ovšem podstatně liší od oddané cesty, kterou Nárada praktikuje. Pokud někdo někoho napodobuje, jen se tím připravuje o možnost prospěchu, ale následuje-li někdo oddanou cestu svétců, dosahuje oddanosti k Pánu.

Otázka: Jak lze získat přímou informaci o Krišnovi a jaký je význam Krišnova jména?

Šríla Gurudéva: Přímou informaci o Krišnovi nám přinese Svaté Jméno. Krišново jméno má přitažlivou moc a je tou nejmocnější realitou v sobě samotném.

Otázka: Jaké je spojení mezi Šrí Rádhou a Šrí Krišnou?

Šríla Gurudéva: Ti, kteří přijali doktrínu Šríman Maháprabhua, chápou, že je milostná láska ke Krišnovi tím nejvyšším služebným postojem. Ti, kteří jsou následovníky Šrímatí Rádhárání, jsou schopni ochutnat tuto sladkost. Šrí Krišna je Absolutní Pravdou a Šrímatí Rádhárání je Jeho věčnou chotí. Šrí Rádhá a Krišna se od Sebe neliší a navzájem opěvují chuť svojí služby. Zjevují se ve dvou podobách, jako dvě strany jedné mince.

Ne mysl, ale víra

Šríla Bhakti Sádha Muni Mahárádža

(Tato diskuse následovala po přečtení lekce od Šríly Bhakti Rakšak Šrídhara Mahárádže)

Oddaný: Každá věta, každé slovo v sobě skrývá určitou myšlenku, představuje určitou koncepci. Je velice těžké v mysli zachytit tato (transcendentální) témata a pochopit jejich význam.

Šríla Mahárádža: Tyto věci myslí zachytit nelze. Nemůžeme očekávat, že bychom je mohli plně chápat. Kdybychom je plně chápali, potom bychom byli čistými oddanými. Pouze naslouchej a pokud přijde nějaké vnuknutí, jít na to místo o němž nasloucháš, potom je efekt pozitivní. Pokud pro tyto věci nepřichází chuť, znamená to, že nemáme dostatek *sukriti*, nebo jsme se dopustili nějakého přestupku. Nemáme-li chuť pro Krišnu, dopustili jsme se nějaké špatnosti, z čehož plyne, že nehledáme Krišnu, ale něco jiného. Tohle je velmi vysoké téma. Jak bychom mohli očekávat, že to zcela pochopíme. Dokonce i kdybychom plně pochopili vše, co jsme myslí zachytili, nemusela by přijít žádná realizace těchto věcí. Tyto (transcendentální) věci přicházejí jinou cestou. Přicházejí právě tím, že sedíš ve společnosti oddaných. Tím, že děláš to, o čem nasloucháš, že následuješ proces *sád hany*. Takovým nasloucháním postupně pokročíš. Co jiného bys asi tak dělal, kdybys neseděl tady ve společnosti oddaných a nenaslouchal

hari-kathā? Byl bys zcela ponořen v hmotném vědomí a tvoje mysl by tě honila sem a tam.

Měli bychom pochopit, že je to něco, co se odehrává nad sférou našeho intelektu. Budeš-li se to snažit stáhnout dolů na svoji úroveň, tak to nikdy neobdržíš. Musíš mít určitou víru: „Ano nacházím se v dobré pozici, naše žakovská posloupnost je pravá a písma jsou také pravá.“ Jednoho dne tomu porozumíme, ale nemusí to přijít tím, že o tom budeme číst. Přijde to zevnitř, ze srdce a bude to skutečné. Krišna nepřijde tím, že o něm čteš, či díky jakékoliv tvojí snaze. Přijde, až si to bude přát On sám. Jaké jsou podmínky pro to, aby si to přál? Musíme se stát pokornými a seriózními. My se neženeme za tím, abychom něco hledali, my chceme Krišnu. Také bychom se měli ujistit zda jsme správně umístěni. Pokud ano, potom se nám nic nemůže stát a ať už přijde cokoli, bude to pouze pro naše očistění.

Máme bona fide písmo Šrímad Bhágavatam, bona fide duchovního mistra a snažíme se je následovat. Jestliže tedy něco nefunguje, je to naše chyba, ne jejich. My jsme vinni, je to náš problém. Možná, že nejsme dostatečně seriózní. Není to problém Šukadévy Gósvámího, Šríly Vjásadévy, našich áčárjů ani našeho Gurudévy. My jsme viníci a darebáci. To je první věc kterou musíme přijmout a potom se musíme odevzdat, neboli správně se přizpůsobit. Není jednoduché to přijmout. Pouze ti kteří jsou seriózní, to dokáží akceptovat. Nemáme-li *sukriti*, není možné, abychom vyvinuli chuť. Chybí nám také trpělivost, která je velmi důležitá. Nemáme-li trpělivost

a pobíháme sem a tam, jak by mohl Krišna přijít? Běháš v lese od jednoho stromu k druhému a ptáš se: „Kde je les, kde je ten les?“ Kvůli mnoha stromům nejsi schopen vidět les. Stejně tak tady ve společnosti oddaných, téměř na Vaikuntě, běháš a hledáš Vaikuntu, protože nejsi schopen zrealizovat, kde vlastně jsi. Ženeš se za něčím co ve skutečnosti neexistuje, jenom za uspokojováním smyslů. Příklad máme přímo na tomto místě, kde právě sedíme (Šrí Šrí Rádhá Góvinda Gaudíja Math), Rádhá a Góvinda jsou tady, požehnání čistých oddaných jsou tady a i my už jsme tady, jenomže si to nedokážeme uvědomit, a tak běháme sem a tam. Vše je tak, jak má být a ten, kdo to nedokáže pochopit, je velký nešťastník. Můžeme se honit za Krišnou po celém vesmíru a nakonec zrealizujeme, že nehledáme Krišnu, ale že se honíme pouze za zážitky (smích). Krišna nás ve skutečnosti nezajímá, hledáme pouze kuriozity a nové zážitky, a to je uspokojování smyslů.

Ti, kteří jsou tady, mají určitou dávku trpělivosti. Krišna nás zkouší mnoha způsoby a nabízí nám všechny možnosti jak ukájet smysly. Je řečeno, že na vyšší úrovni ti nabídne dokonce pozici pána celého vesmíru. Nabídne ti vše, ale oddaný se o to nezajímá. Skutečný oddaný trpělivě čeká: „Jednoho dne mě Pán zaměstná ve Své službě... jednoho dne.“ Čekej na opravdovou službu.

*vāñchā-kalpa-tarubyaś ca kṛpā-sindhubhya eva ca
patitānām pāvanebhyo vaiṣṇavebhyo namo namaḥ*

Stálý chrámový program

Nedělní festival

17.00: Bhadžan • 18.00: Lekce • 19.00: Sandhja Árati •
19.15: Tulasí Parikrama • 19.30: Prasádam • 20.25 Šájan árati

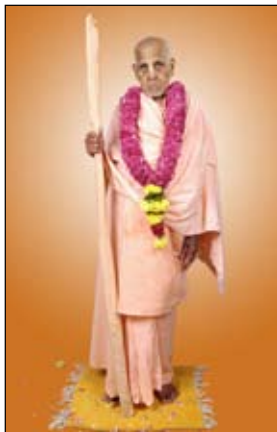
Ranní program (denně)

4.30: Mangala Árati • 4.45: Tulasí Parikrama • 5.00:
Bhadžan násl. Džapa • 7.45: Šringara Árati, násl. Bhadžan •
8.35: Čtení ze Šrímad Bhágavatamu • 9.15: Guru Púdža, násl.
Bhoga Árati • 9.30: Prasádam

Večerní program (denně kromě neděle)

19.00: Sandhja Árati • 19.15: Tulasí Parikrama, násl. Bhadžan
• 19.45: Lekce • 20.25 Šájan Árati, násl. Prasádam
Bhadžan: Duchovní písně za doprovodu
tradičních nástrojů • *Árati*: Chrámová ceremonie
• *Prasádam*: Duchovní vegetariánské jídlo

**Haré Kriřna Haré Kriřna Kriřna Kriřna Haré Haré
Haré Ráma Haré Ráma Ráma Ráma Haré Haré**

Āčārja Nitja-líla-praviřta Óm Viřnupád řrí řrímad
Bhakti Vaibhava Purí Gósvámí Mahárádřa

**řRÍ řRÍ RÁDHÁ GÓVINDA GAUDÍJA MATH
SRI KRISHNA CHAITANYA MISSION**

Wienerbergstrasse 29A/Top3 • 1120 Wien
Tel. 01/812 05 74 • www.radha-govinda.net